

Çiçek Versin Dalımız

— enver-ozcaglayan · 12 Haziran 2024

Çiçek Versin Dalımız...

Zamanı öğüttük, geçtik dünyadan,
Ne kaldı gönülde hayalden başka?
Uyuduk, uyandık acı rüyadan,
Elimizde birşey kalsaydı keşke.

Ahlar vahlar gördük, savaşlar verdik.
Yendik ve yenildik koca cihanda.
Bilmem ki nerede murada erdik;
Çift kapılı denen şu garip handa?

Vakit kışa döndü, bekleme bahar,
Yüzüne kapandı hergün bir kapı.
Yanında kalmadı ne akran, ne yâr,
Kapat artık ağyâr ile hesabı.

Halden hale sokar zaman herşeyi,
Dağlardan denize yollar arardık.

Kesmişler yoldaki koca meşeyi,
Yol düzeldi, bizler solduk sarardık.

Belki de geç geldik şu güzergâha,
Beklediklerimiz ellere kaldı.
Düşürdüler bizi ah ile vâha,
Bizim olanları başkası aldı.

Heder olan ömrü böyle bitirdik,
Tümsekli mekâna vardı yolumuz.
Allah'a şükreden günler geçirdik,
Şerre bulaşmadı el ve kolumuz;
Toprağında çiçek versin dalımız...

02.10.2017

Fatih-İST.

Enver Özçağlayan